

Sergi: **Dip Akıntısı**

6 Mayıs – 12 Haziran 2004

Ziyaret saatleri:

Salı-Çarşamba-Perşembe: 13:00 – 20:00

Cuma-Cumartesi: 13:00- 22:00

Sanatçılar:

Koen De Decker, Anouk De Clercq, Mekhitar Garabedian, Tina Gillen, Geert Goiris

Küratörler: Cis Bierinckx ve Hans Martens

Platform Garanti Güncel Sanat Merkezi, 6 Mayıs-12 Haziran 2004 tarihleri arasında Cis Bierinckx ve Hans Martens'in küratörlüğünde gerçekleştirilen *Dip Akıntısı* adlı sergiye ev sahipliği yapıyor. *Dip Akıntısı* sergisine katılan sanatçılar, malzeme, madde, biçim ve algılama deneyimi ile ilgili karmaşık ve çevreye dair bir konuşma başlatmak üzere Platform'un mekanına doğrudan müdahalelerde bulunacaklar. Sergi, her katkının diğerlerini besleyeceği bir yerleşime olarak kuruldu. Somut, zihinsel, sanal ve hayali mekanlar üzerinde duruluyor fakat sanatçıları ilgilendiren yüzeyde olan değil, altında yatan; eserleri ilişkilendiren ve seyirciye, sanatçının akıl oyunları içerisindeki deneyiminde rehberlik eden görünmez bir akım. *Dip Akıntısı* bir grup sergisinden çok ortak işlemlerin bireysel sunumlardan yararlandığı bir sanatsal işbirliği.

Dip Akıntısı, Flaman Hükümeti ve IBK- Initiative for Visual Arts Flanders, Belçika desteğiyle gerçekleştirilmektedir.

Sanatçılar ve İşleri Hakkında:

Anouk De Clercq, iç manzaralar yaratıyor. Fısıldayan seslerden ve kıvrılan şekillerden, döndürerek, eğip bükerek ve okşayarak huzur veren mekanlar oluşturuyor. Ütopik ve iç doğanın sınırlarını araştırıyor, geniş bir bakış açısıyla video projeksiyonun samimiyeti arasında bir denge kuruyor. Sanatçının aşmaya çalıştığı en büyük zorluk; imge, müzik, yazı, mimari ve grafik arasındaki farklılıklardan kurtulmak ve bu farklı disiplinlerin bir iç mekanda buluşmalarını sağlamak. Platform'da gösterilen 'Building (İnşa)' adlı eser Robberechts & Daem adlı Flaman mimarların geliştirdiği Bruges Konser Salonu'nun mimarisinden esinleniyor. Pencereleden ışık girer ve hayaletli bir atmosfer yaratır, Anton Aeki'nin yabancılaştırıcı sesleri ile dolu perili bir ev: donmuş müzik olarak mimari.

Koen De Decker heykel yerleştirmelerinde mekan ve arada kalanlarla ilgili daha iyi bir anlayış uyandırmak için matematiksel dizimler kullanıyor. Genelde sıradan malzemeler kullanarak yarattığı eserler, gizemli işaretler görevi görüyor. İşlerinin, dünyada ve hayal dünyasında nasıl hareket ettiğini gösterdiğini söyleyen sanatçı, "Bu dünyalara özgü hareketleri göstermeyi deniyorum. Zaman içinde hareket eden fikirleri gösteriyorum. Her sergi, anlatmak istediğim hikaye için yeni bir adım." diyor. De Decker Platform'un mekanını çevrenin özellikleri ile etkileşime girecek, gerilme ve rahatlamayı dengeleyecek yeni bir heykel yaratmak için kullanacak.

Tina Gillen'in resimleri bir çok renk kullanmasına rağmen yalnızlık hissi uyandırıyor. Sanatçı, gerçeğe dair saf ve tamamen dürüst bir vizyona ulaşmak için tüm gereksiz öğelerin elendiği yalın bir resim alfabesi kullanıyor. İşleri, ani bir baştan çıkarmaya kolay kolay boyun eğmiyor

ve rasyonel kavramsal stratejileri barındırmıyor. Doğa ve mimari gibi tekrarlanan motifler, tam anlamıyla biçimsel bir ilgiyle izole ediliyor ve çoğu zaman açıklanamaz esrareniz bir atmosfer içinde görülüyor. Çoğunlukla doğrudan mimariyle ilgili resimler yapan sanatçı, işlerinde perspektif ve görsel algılama gibi yan unsurları sorguluyor. Sanatçının işleri, dünyadan kesitler sunan bir ifade şekli olarak görülebilir. Gillen, Platform için yeni bir duvar resmi yapıyor.

Mekhitar Garabedian'in işleri hafıza, ve Ermeni asıllı bir Avrupalı göçmen olarak kaçınılmaz bir şekilde taşıdığı bir ikilem olan tarih ve kimlik konuları üstüne. Garabedian kişisel konulara değinse de tartışmayı evrensel bir zihinsel düzeye taşıyarak açıklayıcı olmaktan kaçınıyor. Mekhitar Garabedian'ın 'Beirut1963 (Beyrut1963)' adlı videosunda eski bir aile fotoğrafı yer alıyor. Anlatacakları hikayeleri olan kırışıklıklarla dolu bir fotoğraf. Video, bu fotoğrafın el sürülmemiş ve bozulmamış bir versiyonuyla başlar. Yavaş yavaş eski, buruşmuş fotoğrafın çizgileri bir süreliğine belirir, sonra tekrar kaybolur. Arka planda 'İyi ki Doğdun' şarkısı Ermenice, Arapça, Fransızca, Hollandaca ve İngilizce söylenmektedir. Birbirini takip eden diller ailenin geçirdiği olaylı diasporayı yansıtır. Şarkıdaki belirgin neşe dağılmış bir toplumun trajik kaderi karşısında sert bir tezat oluşturur.

Geert Goiris'in fotoğrafları bir yokluk uslûbu içinde yıkanmış gibi. İşlerinde sık sık görülen boşluk, doğrudan zaman ve mekan deneyimine dayanıyor. İşlerinin bir fotoğrafçının sezgileri etrafında döndüğünü söyleyen sanatçı, tesadüflerle, planlanmayan görüntülerle, küçük bir dokunuşla nesnelerin filmik bir bakış açısıyla çalışıyor. Fotoğraflarını uzun süre pozlayarak çeken sanatçı, fotoğrafın, düğmeye basıldığı anda objektifte görüneni kaydetmekten ibaret olmadığına inanıyor. Sanatçının fotoğrafları mimariyi ve doğayı, esrareniz hikayelerle dolu postmodern bir dünyanın iskeletine dönüştürüyor. İnsanoğlunun yer almadığı fotoğraflar, insanların izlerini, insanlığın varlığından geriye kalanları taşıyan dondurulmuş bir an gibi.

Küratörler Hakkında:

Cis Bierinckx

Belçika, Slovenya, Portekiz, İsviçre, Avusturya ve Amerika'da çalışan Bierinckx, 2003 yılına kadar Amerika'daki *Walker Art Center*'in Film/Video Küratörlüğünü yürütüyordu. David Hammons, Pedro Cabrita Reis, Jimmie Durham, Harmony Korine, Victor Burgin, Fiona Tan, Tracey Moffat ve Raymond Depardon gibi sanatçıların katıldığı uluslararası sergilerin küratörlüğünü yaptı. 2002 yılında "Brugge 2002, Avrupa'nın Kültür Başkenti" etkinlikleri altında *What? A tale of free images* isimli video enstalasyon sergisi düzenledi. Sergide, Coco Fusco, Yael Bartana, Peter Friedl, Harun Farocki, Song Dong, Joe Apichatpong ve Lisa Dillilo gibi sanatçıların işleri yer aldı. Halen Belçika'daki *Museum of Contemporary Art S.M.A.K.*'ta çalışan Bierinckx, Vito Acconci, Robert Gober, Ed Young, Marlene Dumas, Koosje Schmeddes, Lawrence Wiener ve Liza May Post gibi sanatçıların yer aldığı GRASDUINEN 01 isimli serginin küratörlüğünü yaptı.

Hans Martens

2000 yılından bu yana Belçika'daki *Provincial Center for Art and Culture Caermersklooster*'in yöneticiliğini yapıyor. Bu görevinden önceki 10 yıl boyunca, halen yönetim kurulunda yer aldığı *Museum of Contemporary Art*'ın küratörlüğünü yaptı. Birçok sanatçının monografilerinin ve sergi kataloglarının editörlüğünü üstlendi. Flaman Kültür Bakanlığı tarafından "Görsel Sanatlar ve Müzeler Komitesi"ne atandı.